

[Energiministeren]

også i det energipolitiske udvalg kunne få adgang til at sætte sig ind i.

Derudover er der en bestemmelse om, at køberen, altså DONG, ikke må bringe sælgeren, Petromin, i miskredit i den internationale olieforretningsverden eller på anden måde. Hertil er at sige, at det er ikke en bestemmelse, jeg mener man skal se som et problem, for hverken DONG eller den danske regering ønsker jo at bringe Petromin eller den saudiarabiske regering i miskredit, tværtimod ønsker vi at udbygge det gode samarbejde, som vi har med Saudi-Arabien både på dette og på andre områder inden for handel, eksport osv.

Jeg håber, at debatten her kan bekræfte, at der er en forståelse for det perspektiv, der ligger bag statens engagement på dette område, og jeg håber også, at debatten kan bringe en ro over det samarbejde med oliebranchen, som er ved at komme i gang. Det er sådan, at i det praktiske er det en nødvendig ting, at vi sikrer disse tilførsler, simpelt hen fordi strukturen bagved har ændret sig.

Maisted (FP):

Jeg lyttede meget opmærksomt til ministeren, og jeg må fastslå, at det er dog en ejendommelig opfattelse, ministeren har af en klokkeren handel, og at der ikke var tale om politiske afhængighedsforhold, når man indgik sådan en handel. For det første går den handel ud på, at man tilsidesætter den politik, vi har ført inden for skibsfarten. Her kom ministeren i går med en søforklaring om, at det var et privatretligt spørgsmål imellem DONG og Saudi-Arabien. Det er selvfølgelig ikke rigtigt.

For det andet indebærer opsigelsesklausulen – det har ministeren jo lige bekræftet – at der er politiske bindingsforhold. Hvis vi ikke opfører os i Danmark, som de gerne vil have det i Saudi-Arabien, så kan de lukke af for disse olieleverancer.

For det tredje er det yderst interessant, at vi ikke har set denne kontrakt, som nu bliver gjort til en ganske almindelig standardkontrakt. Den er altså ikke mere standard, end at den ikke kunne fremlægges for det energipolitiske udvalg.

Ministeren sagde også, at dette er en glimrende forretning. Det var måske derfor, han skulle have et revolverende lån på 1 mia kr.

Alle de ulykker, han remsede op, kunne aldrig nogen sinde indtræde. Så havde det været mere logisk at sige: vi har ikke behov for at få en garanti fra de danske skatteydere på 1 mia kr.

Det er forkasteligt, at ministeren bilder befolkningen ind, at der er økonomiske fordele ved, at staten blander sig i international oliehandel. Sammensætningen af råolien, der skal raffineres her i landet, gør, at der skal indkøbes mange forskellige typer af råolie til forskellige priser, og ministerens indkøb forhindrer ikke, at der skal købes olie f. eks. på et spotmarked.

Det er direkte uanstændigt, når ministeren meddeler offentligheden, at de danske olieselskabers store fortjeneste viser, at det er nødvendigt, at staten handler med råolie. Staten har via monopoltilsynet fuld kontrol med prisdannelsen. Man har endog måttet undtage olieprodukter for prisstopplovgivningen. Ministeren har altså sammen med regeringen det fulde ansvar for prisdannelsen. Det virker helt grotesk, når myndighederne det ene øjeblik kræver mere i skat og det næste øjeblik siger, at danske olieselskaber tjener for meget. Man skal være socialdemokrat for ikke at kunne se en sammenhæng mellem krav om større skat og virksomhedernes overskud.

Men ministeren mener åbenbart, det er populært at hænge olieselskaberne ud. Jeg fatter ikke, hvorfor han ikke også er begyndt at hænge de danske banker ud, for de tillader sig jo også at have overskud på de tøsede ordninger, som socialdemokratiet har indført. Enhver ved jo, siger ministeren, at der er noget galt med de syv søstre, og så er det jo en god syndebug og en god argumentation at føre dem frem, når man vil lave statshandel.

Sandheden er, hr. minister, at det er det høje renteniveau, der gør, at det er dyrt at finansiere oliehandelen. De enormt høje statsafgifter rammer de små oliehandlere og forbrugeren. Det er ministeren, der er skyld i, at befolkningen ikke har råd til at fylde olietanken op. Det er kravet fra skrivebordsgeneralerne i miljøstyrelsen, der sammen med afgifterne får benzinen til at stige til sådanne højder, at ingen kører i bil, uden at det er strengt nødvendigt.

Det er i og for sig besynderligt, når ministeren hamrer løs på disse olieselskaber og